

Παλιά επαγγέλματα

Μαθητές του Δ'2 Γιώργος Καλτσάς
και Γιώργος Πλιόκας

Παγωτατζής

- Το θερμό ελληνικό καλοκαίρι είναι συνδεδεμένο άρρηκτα με το παγωτό.
- Μικροί (που αποτελούν τους πιο πιστούς καταναλωτές του) αλλά και μεγάλοι, όλες τις ώρες της ημέρας αναζητούν τη δροσιά της «παγωμένης απόλαυσης». Τα παγωτά φτιάχνονται είτε από γάλα ή σκόνη γάλακτος είτε είναι παγωτά φρούτων - γρανίτες.

[N]τελάλης

- Η λέξη είναι μάλλον τούρκικη και σημαίνει "αυτός που ανακοινώνει τα μαντάτα", ο δημόσιος κήρυκας. Οι ντελαληδες διαλαλούσαν στους κατοίκους των κωμοπόλεων και των χωριών τα νέα που έφταναν με τον τηλεγράφο ή τα εμπορεύματα που έφερναν στις πλατείες των χωριών οιπραματευτάδες. Η δυνατή φωνή και κυρίως ο τρόπος που παρουσίαζαν συνοπτικά τα νέα ή διαφήμιζαν τα προϊόντα, τους καθιστούσε γνωστούς στην τοπική κοινωνία. Έβαζε την παλάμη στο στόμα, σαν χωνί, κι έπαιρνε τις γειτονιές φωνάζοντας. Η αμοιβή του ήταν ένα ποτηράκι τσίπουρο ή λίγο κολατσιό. Η ευρεία διάδοση των εφημερίδων, του ραδιοφώνου και της τηλεόρασης υποκατέστησε σταδιακά τους ντελάληδες σε όλα τα χωριά του νησιού.

Λούστρος

- Όταν ο κόσμος περπατούσε σε χωμάτινους δρόμους, τα παπούτσια σκονίζονταν ή λασπώνονταν εύκολα. Τότε γνώρισε άνθηση και το επάγγελμα του λουστραδόρου. Αυτός μ' ένα κασελάκι μπροστά του, αληθινό κομψοτέχνημα, και γύρω του να κρεmonται οι βούρτσες και τα βερνίκια με τα διάφορα χρώματα, κάθονταν σ' ένα χαμηλό σκαμνάκι, στην αρχή της πλατείας στο Καρπενήσι, και περίμενε υπομονετικά. Για να προσελκύσει τους πελάτες, γίνονταν ταχυδακτυλουργός ή χτύπαγε ρυθμικά το κασελάκι. Ο πελάτης πλησίαζε κι άπλωνε, όπως ήταν όρθιος, πρώτα το δεξί πόδι πάνω στην ειδική μεταλλική θέση της κασέλας κι έπειτα το άλλο. Έτσι άρχισε η "ιεροτελεστία" του βαψίματος...

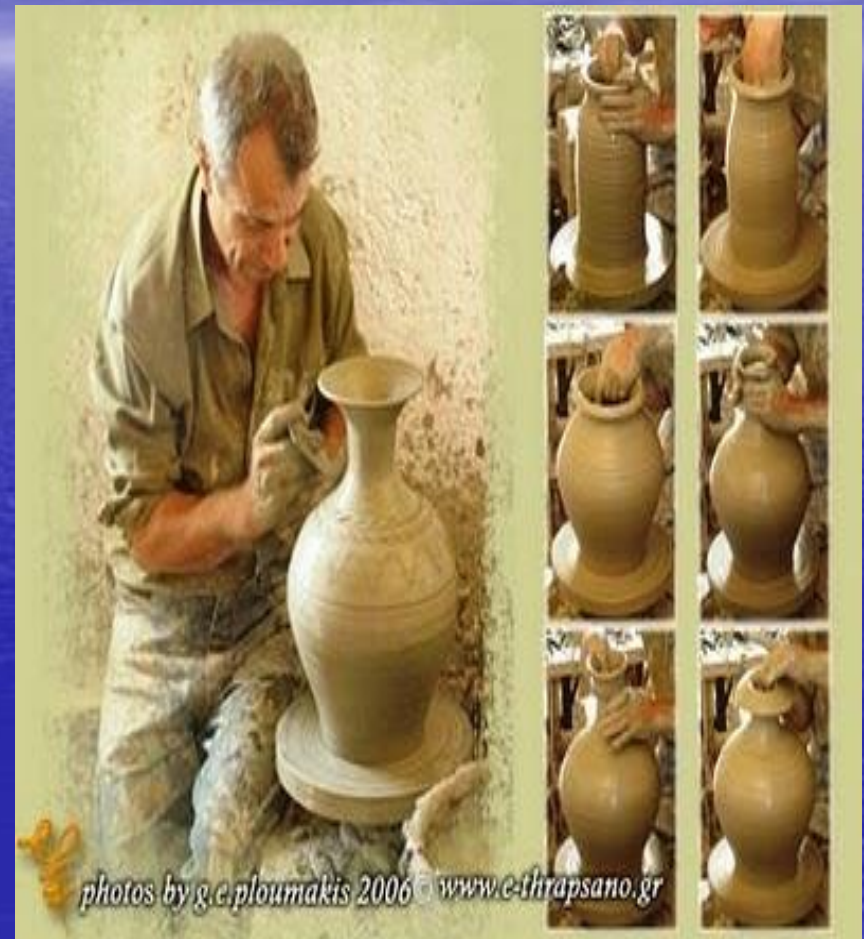
ΤΕΝΕΚΕΤΖΗΣ

Ο ΤΕΝΕΚΕΤΖΗΣ
κατασκεύαζε χρηστικά
αντικείμενα του
νοικοκυριού και
γενικότερα της
αγροτικής ζωής όπως
χωνιά, λύχνους,
μαστραπάδες,
κουβάδες, φανάρια,
μπρίκια του καφέ,
σουρωτήρια,
μουτσουνάρες και
άλλα.

Αγγειοπλάστης

- Το επάγγελμα του αγγειοπλάστη το εξασκούσαν σε ορισμένες περιοχές της Ελλάδας, όπου υπήρχε κατάλληλο χώμα και όπου είχε αναπτυχθεί η σπουδαία παράδοση στη δημιουργία αγγειοπλαστικών αντικειμένων. Έτσι κατασκεύαζαν όλα τα μεγέθη μολυβδικών μαγειρικών σκευών και πιατικών, κούπες με χερούλι και χωρίς χερούλι ακόμα κατασκεύαζαν κανάτια κρασιού διάφορα μικροσκεύη, όπως θυμιατήρια κ.α. Στα έργα τους έργα τους ακόμα συγκαταλέγονται σταμνιά που μετέφεραν νερό, πιθάρια διαφόρων μεγεθών για λάδι, για κρασί, για ψωμί, κολυμβήθρες, καπνοδόχους και πολλά άλλα.

Καλαθοποιός

- Σε περιοχές που αφθονούσαν οι λυγαριές, οι μυρτιές, οι σφάκες (πικροδάφνες) και τα καλάμια, ευδοκίμησε και το επάγγελμα του καλαθοποιού. Από τις μυρτιές και κυρίως από τις λυγαριές οι καλαθοποιοί αποσπούσαν μακριές βίτσες με το τερτσέτο (ειδικό μαχαίρι) και έκαναν τους σκελετούς για να πλέξουν με τα σχισμένα καλάμια καλάθια, κοφίνια, ψαροκόφια και άλλα ενώ μόνο με τις βίτσες έπλεκαν στουπιά για τυρί, κόφτες για τη μεταφορά των σταφυλιών κ.ά.

